

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΜΕ ΓΑΛΛΙΑ-ΗΠΑ ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ, ΟΧΙ ΓΙΑ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ

Τις τελευταίες εβδομάδες, κυβέρνηση και μεγάλα ΜΜΕ πανηγυρίζουν για τα **πολεμικά σύμφωνα** με Γαλλία και ΗΠΑ, όπως και για τους εξοπλισμούς που τα συνοδεύουν, προσπαθώντας να χτίσουν **συναίνεση γύρω από τους πολεμοκάπηλους σχεδιασμούς** τους. Πρόκειται για χοντρή κι επικίνδυνη πρόκληση, που πρέπει να απαντηθεί.

Οι καταστροφικές πυρκαγιές του καλοκαιριού, οι πρόσφατες πλημμύρες, η επιμονή της πανδημίας, η καλπάζουσα ακρίβεια, αναδεικνύουν τον κατεπείγοντα χαρακτήρα της στήριξης των κοινωνικών προτεραιοτήτων. Σε αυτό το φόντο, η κυβέρνηση καθοδηγεί ένα προκλητικό, κολοσσιαίο, **υπερ-εξοπλιστικό πρόγραμμα που το κόστος του ξεπερνά τα 10 δις. ευρώ**.

Η κυβέρνηση αποδεικνύεται «ανοιχτοχέρα» όταν πρόκειται να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των στρατοκρατών. Η εξοπλιστική κούρσα είναι κοινωνικά προκλητική: η κυβέρνηση επιλέγει την «τελευταία λέξη» της πολεμικής τεχνολογίας, δηλαδή τα πιο ακριβά και πιο φονικά όπλα που κυκλοφορούν. Είναι επίσης πολιτικά αποκαλυπτική: τα όπλα διαφημίζονται ξεδιάντροπα για τις επιθετικές τους δυνατότητες, αποκαλύπτοντας τις πραγματικές προθέσεις πίσω από το αφήγημα της «αμυνόμενης» Ελλάδας.

Τα ίδια ισχύουν και για τις νέες διμερείς, πολεμικές συμφωνίες. Λίγο καιρό μετά την ψήφιση του νέου ελληνογαλλικού συμφώνου, ακολούθησε η συμφωνία με τις ΗΠΑ.

Η συμφωνία με τον Μακρόν, προβλέπει πολεμικές δεσμεύσεις που ξεπερνούν τις υπάρχουσες ρήτρες του ΝΑΤΟ και της ΕΕ περί «αμοιβαίας συνδρομής», «συλλογικής προστασίας» κ.ο.κ. Στοχεύει πασιφανώς την Τουρκία (με ποια άλλη Νατοϊκή χώρα έχει οξυμένους ανταγωνισμούς το γαλλικό ή το ελληνικό κράτος;), ρίχνοντας έτσι κι άλλο λάδι στη φωτιά, ανάβει το «πράσινο φως» στον γαλλικό ιμπεριαλισμό, μια δύναμη με αιματοβαμμένο ιστορικό στην υποσαχάρια Αφρική, τις ακτές της Βόρειας Αφρικής, τη Μέση Ανατολή και δημιουργεί ένα επικίνδυνο προηγούμενο: Η ιστορία προειδοποιεί ότι τέτοια «διμερή» πολεμικά σύμφωνα, λειτουργούσαν συνήθως ως πρελούδια κι **επιταχυντές των πολεμικών αναμετρήσεων** που -τάχα- σκόπευαν να αποτρέψουν.

Η συμφωνία με τον Μπάιντεν, φέρνει επίσης «νέες» κι επικίνδυνες τομές σε σχέση με όσα ίσχυαν στο παρελθόν. Η ελληνοαμερικανική συμφωνία (MDCA),

που παραδοσιακά απαιτούσε ετήσια επαναδιαπραγμάτευση κι ανανέωση, αποκτά πλέον 5ετή διάρκεια, ενώ στην πραγματικότητα ορίζεται ως **σορίστου χρόνου**. Η καταστροφική δράση του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στην περιοχή αλλά και σε όλο τον πλανήτη, είναι επίσης γνωστή. Αυτή η δύναμη αποκτά πλέον ισχυρές επιχειρησιακές **βάσεις** από το νότο (**Σούδα**) ως το βορρά (**Αλεξανδρούπολη**), **έτοιμες να «στοχεύσουν» προς τη Μέση Ανατολή, προς τα Βαλκάνια, προς την ανατολική Ευρώπη**.

Αυτές οι εξελίξεις αποτελούν μέρος ενός **επικίνδυνου καθολικού σπινάλι**. Αφενός, οι εξοπλισμοί και τα στρατιωτικά σύμφωνα, ποτέ δεν είναι «μια κι έξω». Η προσπάθεια διασφάλισης του διαβόητου «πλεονεκτήματος στο Αιγαίο» είναι χορός για δύο -και δεν έχει τελειωμό. Αφετέρου, **η απόκτηση όπλων συνοδεύεται από τον πειρασμό να χρησιμοποιηθούν**.

Οι δευτερεύουσες ενστάσεις για τη μία ή την άλλη πτυχή των πολεμοχαρών συμφώνων, για το ύψος του κόστους της μιας ή της άλλης φρεγάτας, δεν αποτελούν πειστική απάντηση σε μια γενικευμένη **αναβάθμιση του милитарισμού, της εθνικιστικής «τουρκοφαγίας»**, της πρόσδεσης σε ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και **αντιδραστικές συμμαχίες** (από την αποστολή δυνάμεων να πολεμήσουν στο πλευρό του αντιδραστικού Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας μέχρι την σημερινή υποδοχή του αδίστακτου δικτάτορα Σίσι της Αιγύπτου ως φίλου και συμμάχου και το σφικταγγάλισμα με το Κράτος του Ισραήλ που συνεχίζει τις πολιτικές εθνοκάθαρσης κι απαρχαίντ σε βάρος των Παλαιστινίων).

Πρόκειται για μια **συνολική στρατηγική**, που υπηρετήθηκε απαρέγκλιτα από τις διαδοχικές κυβερνήσεις Παπανδρέου-Σαμαρά-Παπαδήμου-Τσίπρα-Μητσοτάκη, και **πρέπει να αμφισβητηθεί στον πυρήνα της από τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς και των κοινωνικών κινημάτων**.

Η νεολαϊστική αμφισβήτηση στο милитарισμό, η οικολογική αντίρρηση στην οικονομία των υδρογονανθράκων, η φεμινιστική αντίσταση στις πολιτικές που θέλουν τις γυναίκες «παιδομηχανή του έθνους», οι εργατικές διεκδικήσεις για «βούτυρο κι όχι κανόνια», χρειάζεται να ενωθούν σε ένα κοινωνικό αντιπολεμικό ρεύμα, που θα βάζει τις κοινές ανάγκες των λαών και στις δυο πλευρές του Αιγαίου, πάνω από τους αδίστακτους ανταγωνισμούς των «από πάνω».

- ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΥΓΕΙΑ-ΠΑΙΔΕΙΑ, ΟΧΙ ΓΙΑ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ
- ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ
- ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟ-ΤΟΥΡΚΙΑ

ΔΕΑ
ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

project.gr